

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA
PRIE LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL UŽDAROSIOS AKCINĖS BENDROVĖS „A“ SKUNDO**

2025 m. liepos d. Nr. S- (7-2025/76)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija), susidedanti iš Komisijos pirmininkės Vilmos Vildžiūnaitės, narių Gvidos Ivanauskienės (pranešėja), Kristinos Jakštienės, Raimondos Juodkaitės, Jurgitos Narkevičiūtės, išnagrinėjo uždarosios akcinės bendrovės „A“ (toliau – Pareiškėjas) 2025-05-07 skundą dėl Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Muitinės departamentas, mokesčių administratorius) 2025-04-17 sprendimo Nr. 1AE-143 (toliau – skundžiamas sprendimas, Sprendimas). Pareiškėjo atstovė advokato padėjėja E.K., Muitinės departamento atstovė N.A. 2025-06-04 dalyvavo Komisijos posėdyje nuotoliniu būdu.

Komisija n u s t a t ė:

Pareiškėjas nurodo, kad Muitinės departamentas skundžiamu sprendimu patvirtino Kauno teritorinės muitinės (toliau – Kauno TM) 2025-02-25 sprendimą Nr. 5KM18007 „Dėl mokestinės prievolės muitinei atsiradimo“.

Skunde nurodyta, kad Kauno TM, atliko tyrimą dėl prekių atgabentų su tranzito lydinčiuoju dokumentu (toliau – TLD) Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) ir nustatė, kad prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti.

Kauno TM nustatė, kad įgaliotojo gavėjo UAB „R“ apskaitos registro duomenimis, prekėms, atgabentoms su TLD Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25), buvo įformintos elektroninės importo deklaracijos (toliau – EID): Nr. 24LTKR20000B75A4R7 (2024-06-25), Nr. 24LTKR20000B7614R3 (2024-06-26), Nr. 24LTKR20000B7874R5 (2024-06-26), Nr. 24LTKR20000B7704R6 (2024-06-26). 2025-01-23 Kauno TM gautas UAB „R“ prašymas Nr. 250123, kuriame nurodyta, jog įmonės naudojamoje „D“ programoje užpildytoje EID Nr. LTKR20000B7704R6 (LRN24L3025245705301221) buvo deklaruotos 2 prekės: „automatiniai kavos virimo aparatai“, prekės kodas 8516 71 00 00, „kavos virimo aparatų dalys“ (prekės kodas 8516 90 00 99), tačiau išmaniojoje Muitinės deklaracijų apdorojimo sistemoje (toliau – iMDAS) pateiktoje EID Nr. LTKR20000B7704R6 (toliau – ginčo deklaracija) buvo deklaruota kita prekė – „Vaflinės Zylė“ (prekės kodas 8516 72 00 00). Todėl UAB „R“ prašė leisti prekes: „automatiniai kavos virimo aparatai“ (prekės kodas 8516 71 00 00) ir „kavos virimo aparatų dalys“ (prekės kodas 8516 90 00 99) deklaruoti iš naujo. Kauno TM, patikrinusi TLD Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) duomenis, nustatė, kad iMDAS duomenimis ginčo deklaracijoje deklaruota viena prekė „Vaflinės Zylė“ (o ne kavos virimo aparatai ir jų dalys). Muitinės departamento sprendime nurodyta, kad 2024-06-26 ginčo deklaracijai buvo siųstas taisymo pranešimas IE513 (taisyтина į IE413), kuriame buvo nurodytos dvi prekės „automatiniai

kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparatų dalys“, tačiau jis buvo atmestas su klaidos IE456 pranešimu (negali būti pridedamos papildomos prekės bei taisomi prekių kodai). Kauno TM priėmė 2025-02-25 sprendimą Nr. 5KM18007 (toliau – Sprendimas), kuriuo nusprendė: 1) pripažinti, kad atsirado mokestinė prievolė solidariniams skolininkams UAB „A“ (Pareiškėjui) ir UAB „R“: 1 417 Eur maito, 10 Eur galutinio antidempingo maito, 11 420 Eur PVM, dėl su TLD Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) atgabentų, nedeklaruotų sekančiai muitinės procedūrai (Nr. 6 ir Nr. 7) prekių; 2) apskaičiuoti ir įtraukti į apskaitą 2 priede nurodytus delspinigius: 56 Eur maito ir 781 Eur PVM delspinigius; 3) skirti UAB „A“ (Pareiškėjui) 3 854 Eur baudą; 4) skirti UAB „R“ 3 854 baudą.

Pareiškėjas nesutinka su Muitinės departamento išvadomis ir prašo Komisijos: 1) panaikinti skundžiamo sprendimo dalį dėl apskaičiuotų 56 Eur maito delspinigių ir 781 Eur PVM delspinigių, taip pat dėl Pareiškėjui ir UAB „R“ skirtų 3 854 Eur baudų; 2) netenkinus skundo, atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos arba paskirtas baudines sankcijas perskaičiuoti proporcingai sumokėtiems mokesčiams; 3) įpareigoti Kauno TM pateikti duomenis apie Pareiškėjo maito ir importo PVM permokas laikotarpiu nuo 2024-06-26 iki 2025-02-25.

Pareiškėjas nurodo, kad jos pagrindinė veikla yra įvairių grožio ir buities prekių, importuojamų iš užsienio, pardavimas Lietuvos ir kitų šalių rinkose. Tam tikrų funkcijų (pvz., muitinės procedūrų) atlikimui Pareiškėjas pasitelkia kitus asmenis, pvz., muitinės tarpininkus. 2021-08-08 Pareiškėjas sudarė sutartį dėl muitinės tarpininkavimo paslaugų teikimo su UAB „R“ (toliau – Muitinės tarpininkas). Taigi, atliekant visas importuojamų prekių muitinės procedūras, Pareiškėją muitinėje atstovauja Muitinės tarpininkas. Todėl Pareiškėjas, mokesčius, susijusius su prekių importu ir muitinės procedūromis, sumokėdavo pagal Muitinės tarpininko (UAB „R“) pateiktas deklaracijas.

Pagal ginčo deklaraciją, Muitinės tarpininko pateiktą Pareiškėjui, buvo apskaičiuota 1 391 Eur maito ir 11 154 Eur PVM. Ataskaitinio mėnesio pabaigoje 2024-07-23 Pareiškėjo apskaitos skyriaus darbuotojai, tikrindami duomenis, pastebėjo, kad deklaracijoje, skirtoje kavos aparatams, deklaruotos vaflinės ir apskaičiuota 475 Eur maito ir 3 829 Eur PVM. Pareiškėjas teigia, kad iš karto buvo susisiektas su Muitinės tarpininku, kalbėta ir su muitine, Pareiškėjas laukė teisingų duomenų iš Muitinės tarpininko, kad mokestinių prievolių duomenys būtų ištaisyti.

Skunde akcentuojama, kad Muitinės tarpininkas siekė ištaisyti deklaracijų trūkumus (2024-07-23, 2024-08-02 raštai muitinei), daug bendravo su muitine telefonu. Pareiškėjo teigimu, Kauno TM ne iš karto Muitinės tarpininkui pateikė aiškų atsakymą – tik 2024 metų pabaigoje gautas oficialus atsakymas iš Kauno TM (į Muitinės tarpininko 2024-11-25 prašymą), kuriame nurodyta, jog ginčo situacijoje turi būti teikiamas prašymas dėl deklaracijos pripažinimo negaliojančia.

Pareiškėjas pažymi, kad 2024-11-14 pakartotinai kreipėsi į Muitinės tarpininką, nes iš apskaitos duomenų nustatė, jog trūkumai nėra ištaisyti. 2025-01-23 Muitinės tarpininkas pateikė prašymą Kauno TM dėl klaidingos ginčo deklaracijos pripažinimo negaliojančia. 2025-02-25 Kauno TM priėmė sprendimą Nr. 1KPE316, kuriuo ginčo deklaracija buvo panaikinta ir nustatyta, kad šiuo pagrindu Pareiškėjo maito skola išnyko ir susidarė 475 Eur permoka, taip pat išnyko 3 829 Eur skola Valstybinei mokesčių inspekcijai prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – Inspekcija).

Pareiškėjas pabrėžia, kad niekada neginčijo apskaičiuotų mokesčių dydžio už per klaidą nedeklaruotas prekes (kavos aparatus ir jų dalis) ir juos sumokėjo: maito mokestis buvo įskaitytas iš Pareiškėjo turėtos permokos, PVM sumokėtas 2025-04-17.

Pareiškėjas laikosi pozicijos, kad turi būti atleistas nuo apskaičiuotų delspinigių ir paskirtos baudos, visų pirma, dėl to, kad skola muitinei atsirado ne dėl Pareiškėjo kaltės.

Dėl klaidos pobūdžio

Pareiškėjas nesutinka su skundžiamo sprendimo teiginiais, jog buvo informuotas apie ginčo deklaracijos taisymo atmetimą. Pareiškėjo teigimu, muitinės pranešimas nėra aiškus ir konkrečiai nurodantis, kad taisymai buvo atmesti ar nepriimti. Skunde akcentuojami Muitinės departamento sprendime (5 psl., 1 pastraipa) nurodyti ginčo laikotarpiu vykdyti iMDAS sistemos naujų funkcijų diegimo darbai, dėl ko buvo sutrikusi įprastinė sistemos veikla. Pareiškėjo vertinimu, tai įrodo, jog muitinės sistema ne visuomet veikia sklandžiai ir gali pasitaikyti techninio pobūdžio klaidų. Apie ginčo deklaracijos taisymo nepriėmimą Muitinės tarpininkas sužinojo tik 2024-07-23 gavęs Pareiškėjo pranešimą apie priskaičiuotus neteisingus mokesčius. Nors skundžiamame sprendime nurodyta, kad „taisymas buvo atmestas“, Pareiškėjas tvirtina, kad Muitinės tarpininkas pagal jam prieinamus duomenis matė pataisytus (teisingus) duomenis ir neturėjo pagrindo net įtarti, jog muitinės turimi duomenys yra klaidingi. Tuos pačius duomenis Muitinės tarpininkas atsiuntė ir Pareiškėjui, todėl Pareiškėjas buvo įsitikinęs, kad klaida ištaisyta. Tik 2024 m. lapkričio mėn. paaiškėjo, jog duomenys vis dėlto nebuvo ištaisyti.

Dėl Muitinės tarpininko kaltės

Skunde pažymima, kad paaiškinimas, kaip spręsti susidariusią situaciją, Muitinės tarpininkui buvo pateiktas tik 2024-12-02. Pareiškėjas pabrėžia, kad Muitinės departamento akcentuojami „netinkami“ deklaranto veiksmai siekiant ištaisyti klaidas ginčo deklaracijoje buvo atliekami iki paaiškinimo pateikimo. Gavęs Kauno TM paaiškinimą (rekomendaciją), Muitinės tarpininkas vadovavosi muitinės nurodymais ir pateikė prašymą dėl ginčo deklaracijos pripažinimo negaliojančia. Iš turimų duomenų matyti, kad Muitinės tarpininkas iš karto kreipėsi į muitinę dėl klaidos ginčo deklaracijoje ir siekė ją ištaisyti, tačiau dėl techninių priežasčių nematė, kad taisymai nebuvo priimti.

Pareiškėjas akcentuoja, kad muitinės pagrindiniai tikslai nėra vien tik maito mokesčių surinkimas ir administravimas, bet ir palankių sąlygų teisėtam verslui sudarymas, bendradarbiavimas su įmonėmis, pažeidimų prevencija, todėl baudinių sankcijų taikymas už techninio pobūdžio klaidą, kurią iš karto buvo siekiama ištaisyti, nėra teisinga, sąžininga ir proporcinga muitinės tikslų įgyvendinimo priemonė.

Pareiškėjas, remdamasis Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo (toliau – MAĮ) 141 straipsnio 1 dalies 1 punktu, nurodo, kad į pirmą kreipimąsi (2024-07-24) Muitinės tarpininkas gavo atsakymą (2024-07-30), kuriame nurodyta, jog sistemoje užregistruotos dvi to paties turinio deklaracijos, „dėl ko susidarė dublis“. Muitinės darbuotojai pažymėjo, kad galėjo pritrūkti konkretumo prievolinkui pateiktame pranešime.

Skunde pažymima, kad mokesčių administratorius turi pareigą ne tik bendradarbiauti, bet ir teikti neklaidinančias konsultacijas mokesčių klausimais. Šiuo konkrečiu atveju pats deklarantas kreipėsi į muitinę, konsultavosi ir siekė išspręsti susidariusią situaciją. Mokesčių administratoriui nurodžius, kaip turi būti sprendžiamas klaidingų duomenų ginčo deklaracijoje klausimas, buvo vadovautasi tomis rekomendacijomis. Todėl, Pareiškėjo nuomone, turi būti vertinama, kad Muitinės tarpininkas nėra kaltas dėl neteisingos deklaracijos pateikimo, kadangi dėl sistemos klaidos manė, jog taisymai buvo atlikti tinkamai, o gauti pranešimai nesudarė pagrindo abejoti atliktais taisymais.

Dėl Pareiškėjo kaltės ir kitų atleidimo nuo sankcijų pagrindų

Pareiškėjas dar kartą skunde pažymi, kad klaida buvo techninio pobūdžio, nei Muitinės tarpininko, nei Pareiškėjo veiksmais nebuvo siekiama tyčia nusišlyti, sumažinti ar išvengti su prekių importu susijusių mokesčių. Tyčios nebuvimas leidžia teigti, kad Pareiškėjas nėra kaltas dėl susidariusios skolos muitinei. Pareiškėjas sumokėjo mokesčius pagal muitinės pateiktus duomenis, kuriuos suformavo iš sistemos duomenų. Išaiškėjus, kad duomenys klaidingi,

Pareiškėjas iš karto informavo Muitinės tarpininką, kad pastarasis pataisytų duomenis pagal tarpininkavimo paslaugų sutartį.

Skunde cituojamos Pareiškėjo ir Muitinės tarpininko pasirašytos tarpininkavimo paslaugų sutarties nuostatos ir nurodoma, kad Muitinės tarpininkui buvo pavesta atstovauti Pareiškėją atliekant muitinės procedūras, pildant deklaracijas bei apskaičiuojant mokesčius pagal deklaracijų duomenis. Šios aplinkybės, Pareiškėjo teigimu, patvirtina, kad Pareiškėjas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, todėl turi būti atleistas nuo paskirtos baudos (MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktas).

Pareiškėjas pažymi, kad mokestinis pažeidimas atsirado dėl trečiojo asmens – Muitinės tarpininko – veiksmų (nors palaiko Muitinės tarpininko poziciją, kad klaida buvo techninio pobūdžio, nesant tyčios), todėl vertintina, jog pažeidimas padarytas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti, kadangi už tinkamą duomenų pateikimą ginčo deklaracijoje buvo atsakingas Muitinės tarpininkas minėtos tarpininkavimo sutarties pagrindu. Todėl Pareiškėjas turi būti atleistas nuo baudos pagal MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktą.

Dėl mokesčių mokėjimo ir žalos biudžetui

1. Dėl importo PVM

Pareiškėjas skunde nurodo, kad jo veiklos rūšis (prekyba įvairiomis grožio ir buities prekėmis) patenka į Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymo (toliau – PVMĮ) 58 straipsnio reguliavimo sritį, t. y. Pareiškėjas, būdamas PVM mokėtoju, turi teisę įtraukti į PVM atskaitą importo PVM, kaip buvo ir nagrinėjamu atveju. Taigi, tą patį mokestinį laikotarpį PVM deklaracijoje nurodžius importo PVM ir įtraukus tą pačią sumą į atskaitą, mokėtina suma nesusidaro. Tokios pat praktikos laikosi ir Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2022-11-30 nutartyje adm. byloje Nr. eA-823-442/2022.

Toks teisinis reguliavimas lemia, kad faktiškai importo PVM į biudžetą nėra mokamas (su tam tikromis išimtimis), jis yra įskaitomas, įtraukiamas į apskaitą (PVM deklaracijos 27, 35 langeliai) ir tuo pat metu atskaitomas (atimamas iš bendros mokėtinios į biudžetą PVM sumos).

2. Dėl maito mokesčio

Pareiškėjas nurodo, kad maito mokestis buvo įskaitytas tiek pagal pirminę deklaraciją, tiek pagal 2025-02-25 Sprendimą po mokesčių perskaičiavimo.

Skunde pažymima, kad remiantis teismų praktika, vertinant, ar yra pagrindas atleisti Pareiškėją nuo apskaičiuotų delspinigių vadovaujantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktu, būtina nustatyti, ar byloje aktualiu laikotarpiu pareiškėjas turėjo permoką. Tik nustatčius, kad mokesčių mokėtojo turima permoka ir mokėtinas importo PVM sutampa arba permoka yra didesnė, galima konstatuoti, jog žala biudžetui nebuvo padaryta.

Pareiškėjas prašo išreikalauti iš Kauno TM duomenis apie Pareiškėjo turėtas permokas ir atleisti jį nuo baudos remiantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1, 2 ar 3 punkto pagrindu.

3. Dėl sumų, nuo kurių turėtų būti skaičiuojami delspinigiai ir skiriamos baudos

Pareiškėjas nurodo, kad delspinigiai buvo apskaičiuoti nuo visos mokesčių sumos (1 427 Eur maito ir 11 420 Eur PVM), t. y. apskaičiuojant delspinigius ir skiriant baudas nebuvo įvertintos Pareiškėjo turėtos permokos. Skunde pabrėžiama, kad mokesčiai pagal pirminę deklaraciją (nors ir ne už tas prekes) buvo sumokėti, vadinasi, Pareiškėjas laikotarpiu nuo 2024-06-26 iki 2025-02-25 į valstybės biudžetą buvo sumokėjęs dalį papildomai apskaičiuotų mokesčių sumos, kuri turėjo būti atimta iš mokėtinios sumos prieš apskaičiuojant delspinigius ir skiriant baudą, bet to nebuvo padaryta. Pareiškėjo nuomone, delspinigių ir baudų sumos nagrinėjamu atveju turi būti perskaičiuotos, atsižvelgiant į Pareiškėjo sumokėtų mokesčių sumą, kuria ginčo laikotarpiu disponavo valstybės biudžetas.

2025-06-26 Pareiškėjas pateikė papildomus paaiškinimus, jog 2024-07-24, t. y. nuo mokestinės prievolės atsiradimo momento (importo PVM deklaracijų pateikimo teritorinei muitinei 2024-06-26, bet ne vėliau kaip iki kito mėnesio 25 dienos) turėjo 294 715,30 Eur permoką, kuri yra didesnė negu jam apskaičiuotas 11 420 Eur importo PVM, taigi, šiuo laikotarpiu žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta.

Pareiškėjas pabrėžia, kad ginčo laikotarpiu turėjo permokas tiek Kauno TM, tiek Inspekcijai, todėl turėtų būti atleistas nuo delspinigių ir baudos remiantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktu.

Muitinės departamento sprendime nurodoma, jog Sąjungos prekių muitinio statuso tvirtinimo, naudojantis įgaliotojo išdavėjo statusu, supaprastintos Sąjungos ir bendrosios tranzito procedūros, atliekamos naudojantis įgaliotojo siuntėjo ir įgaliotojo gavėjo statusu, taikymo ir TIR procedūros užbaigimo, naudojantis įgaliotojo gavėjo statusu, taisyklių, patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2016-06-22 įsakymu Nr. 1B-536 „Dėl Sąjungos prekių muitinio statuso tvirtinimo, naudojantis įgaliotojo išdavėjo statusu, supaprastintos Sąjungos ir bendrosios tranzito procedūros, atliekamos naudojantis įgaliotojo siuntėjo ir įgaliotojo gavėjo statusu, taikymo ir TIR procedūros užbaigimo, naudojantis įgaliotojo gavėjo statusu, taisyklių patvirtinimo“ (toliau – Taisyklės Nr. 1B-536), 71.2.2 papunktis nustato, kad įgaliotasis gavėjas, iškrovęs prekes, atgabentas taikant T1 ir (arba) T2 procedūrą, iki 2015-07-28 Komisijos deleguotojo reglamento 2015/2446, kuriuo Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 952/2013 papildomas išsamiais taisyklėmis, kuriomis patikslinamos kai kurios Sąjungos muitinės kodekso nuostatos (toliau – Reglamentas (ES) Nr. 2015/2446) 115 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto termino, įformina ne Sąjungos prekėmis kurių nors muitinės procedūrą arba reeksportą, jei joms nėra taikoma laisvosios zonos muitinės procedūra.

Muitinės departamentas nurodo, kad patikrinus iMDAS sistemoje EID Nr. 24LTKR20000B7874R5 (2024-05-26) ir Nr. 24LTKR20000B7704R6 (2024-06-26, ginčo deklaracija) duomenis, nustatyta, kad UAB „R“ 2024-06-25 (pranešimu IE415) deklaravo prekę „Vaflinės Zylė“, su tais pačiais duomenimis. UAB „R“ 2024-06-25 pranešimu IE413 „Importo deklaracijos pakeitimas“ EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 siuntė taisymo pranešimą, kuriame nurodė duomenis apie dvi prekes: „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“. UAB „R“ pateiktas taisymo pranešimas IE413, iMDAS sistemoje 2024-06-25 buvo atmestas pranešimu IE456 „Importo deklaracijos funkcinis atmetimas“, nurodant priežastį „R670LT“, kuri reiškia, kad prekių kodai negali būti taisomi, negali būti pridedamos naujos prekės.

Pareiškėjo ir UAB „R“ skunde pateiktoje ekrano nuotraukoje yra nurodytas pranešimas „Import – Funkcinė klaida (IE456CT)“, kuriuo UAB „R“ taisymo pranešimas IE413 buvo atmestas. Skundžiamame sprendime atkreipiamas dėmesys, jog šiame pranešime IE456 yra nurodyta atmetimo priežastis „R670LT“, kurios detalus paaiškinimas yra viešai prieinamas internetiniame puslapyje (<https://lrmuitine.lt/web/guest/591>) „iMDAS kliento sąsajos specifikacija“ pateiktoje nuorodoje į IV tomą (informacija, susijusi su duomenų mainais importo formalumų taikymo atveju), todėl iš gauto pranešimo IE456 turinio Pareiškėjos turėjo suprasti, kad ginčo deklaracijos taisymas buvo atmestas.

Pareiškėjo ir UAB „R“ skunde pateiktoje ekrano nuotraukoje „Import – Deklaracijos pateikimas (IE413CT)“ yra nurodytas UAB „R“ siųstas taisymo pranešimas muitinei, kuriame nurodyti duomenys apie dvi prekes: „automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparato dalys“, todėl skundo teiginys, jog 2024-06-25 UAB „R“ „gavo tokį dokumentą, kuriame matosi teisingos skaitinės reikšmės“, yra klaidinantys. Muitinės departamentas pabrėžia, kad UAB „R“ pranešime IE413 nurodytus duomenis apie dvi prekes ne gavo, o pati siuntė muitinei,

tačiau dėl pirmiau minėtų priežasčių, jis buvo atmestas. Ginčo deklaracijoje liko deklaruota viena prekė „Vaflinės Zylė“.

Muitinės departamentas sprendė, kad įgaliotas gavėjas (prekių gavėjo atstovas) UAB „R“, pateikęs į IMDAS ginčo deklaracijos duomenis ir gavęs informaciją, kad taisymas buvo atmestas, buvo tinkamai informuotas, kad prekėms „automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „kavos virimo aparato dalys“ sekanti procedūra nebuvo įforminta, tačiau nesiėmė priemonių situacijos sureguliuoti. Šias aplinkybes, be kita ko, patvirtina Muitinės informacinių technologijų paslaugų centro (ITPC Pagalba) 2025-02-05 el. žinutė (UZK-518857) – atsakymas į Kauno TM tyrimo metu 2025-02-05 el. žinutę siųstą prašymą paaiškinti, kokie duomenys iš deklaranto/atstovo UAB „R“ buvo siųsti į IMDAS įforminant ginčo deklaraciją. Visos pirmiau nurodytos aplinkybės paneigia Pareiškėjo ir UAB „R“ skundo argumentus, jog UAB „R“ pagal jai prieinamus duomenis matė teisingus (pataisytus) duomenis ir neturėjo pagrindo įtarti, kad muitinės turimi duomenys klaidingi (ir skiriasi). Be to, Pareiškėjas ir UAB „R“, prisijungę prie portalo, iš kurio teikė duomenis apie prekes į IMDAS sistemą, galėjo įvesti ginčo deklaracijos numerį ir pasitikrinti, ar duomenys ginčo deklaracijoje apie prekes buvo pakeisti. Taigi, Pareiškėjui ir UAB „R“ apie nepriimtą EID taisymą informacija buvo pateikta ir turėjo būti žinoma 2024-06-25, o ne skunde nurodytą datą – 2024-07-23. Be to, UAB „R“ skunde pripažino ginčo deklaracijoje padarytą techninę klaidą, tačiau nuo sužinojimo momento apie tai, jog prekės Nr. 6 ir Nr. 7 liko nedeklaruotos, neteikė naujos importo deklaracijos, kad prekėms nedelsiant būtų įforminta išleidimo į laisvą apyvartą muitinės procedūra ar kita deklaranto pasirinkta muitinės procedūra. Pareiškėjas ir Muitinės tarpininkas šioje situacijoje pasirinko visai kitą sprendimo būdą, t. y. užuot deklaravę likusias dvi nedeklaruotas prekes, siekė taisyti ginčo deklaracijos (EID Nr. 24LTR20000B7704R6) duomenis apie prekes, kai tokių duomenų taisymas po prekių išleidimo pagal muitų teisės aktų nuostatas nebuvo galimas.

Muitinės departamentas sprendime atkreipia dėmesį į tai, kad muitinės deklaracijos gali būti taisomos ir pripažįstamos negaliojančiomis vadovaujantis 2013 m. spalio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (toliau – Sąjungos muitinės kodeksas), 173, 174 straipsnių, Reglamento (ES) Nr. 2015/2446 148 straipsnio bei Lietuvos Respublikos muitinės priimtų muitinės ir reeksporto deklaracijų taisymo tvarkos aprašo, patvirtinto Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2023-12-21 įsakymu Nr. 1BE-923 (toliau – Aprašas Nr. 1BE-923), nuostatomis. Vadovaujantis Aprašo Nr. 1BE-923 4.2.6 papunkčiu, po prekių išleidimo pasirinktai muitinės procedūrai atlikti netaisomi importo deklaracijos 18 grupės „Prekių identifikavimo duomenys“ duomenų elementai tokie kaip: Neto masė (kg), Bruto masė (kg), „Prekės kodas – KN kodas (6/14)“ ir pan. To paties aprašo 5 punkte nustatyta, kad muitinės deklaracijos negali būti pakeistos tiek, kad jos galėtų būti taikomos ne toms prekėms, kurios iš pradžių buvo deklaruotos. Be to, Europos Sąjungos Teisingumo Teismas (toliau – ESTT) 2023-06-08 sprendime yra nurodęs, kad sąvoka „ne tos prekės, kurios iš pradžių buvo nurodytos muitinės deklaracijoje“, kaip ji suprantama pagal Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnio 1 dalį, turi būti aiškinama taip, kad ji apima papildomą prekių kiekį, palyginti su tuo, kuris nurodytas šioje pirminėje muitinės deklaracijoje. Taigi, Sąjungos muitinės kodekso 173 straipsnis turi būti aiškinamas taip, kad prašymas pataisyti muitinės deklaraciją negali būti patenkintas, kai juo siekiama pakeisti šią deklaraciją taip, kad ji apimtų papildomą prekių kiekį, palyginti su tuo, kuris joje nurodytas (ESTT bylos C-640/21 49, 50 punktai). Atsižvelgiant į cituotų teisės aktų ir teismo praktikos nuostatas, Pareiškėjui ir UAB „R“, teikiantiems deklaracijas, turėjo būti žinomas viešai skelbiamas deklaracijų taisymo, pripažinimo negaliojančiomis, teisinis reglamentavimas, kad deklaracijoje nurodytų duomenų taisyti negalima. Kaip matyti iš Kauno TM 2024-12-02 rašto Nr. 1BE-8004, UAB „R“ buvo paaiškinta, kad susidariusios situacijos

sureguliuvimui turi būti teikiamas prašymas pripažinti EID negaliojančia, o ne taisyti joje nurodytus duomenis.

Nepaisant to, Pareiškėjas ir UAB „R“ skunde pateikė informaciją (prie skundo pridėta ekrano nuotrauka), kad po prekių išleidimo 2024-08-01 per Muitinės leidimų sistemą (MLS) pateikė prašymą taisyti ginčo deklaracijos (EID Nr. LTKR20000B7704R6) duomenis, nurodytas prašymo tipas 9DT „Muitinės įstaiga, priimanči prašymus ir suteikianti leidimus taisyti priimtą muitinės ir reeksporto deklaraciją“. Patikrinus šią informaciją, nustatyta, kad MLS sistemoje 2024-08-01, Pareiškėjas ir UAB „R“, be kita ko, prašė taisyti ginčo deklaracijos duomenis apie prekes, t. y. laukelyje „Buvusi reikšmė“ nurodė – „Vienareikšmiškai“, laukelyje „Nauja reikšmė“ nurodė – „851607100 Automatiniai kavos virimo aparatai“. 2024-08-01 MLS priimtas muitinės sprendimas „Neigiamas deklaracijos patikros rezultatas“, nurodyta funkcinė klaida. Muitinės departamentas akcentuoja, kad muitinės oficialioje interneto svetainėje www.lrmuitine.lt verslui ir privatiems asmenims aktualijose 2024-03-20 buvo viešai paskelbta informacija, kad vykdant iMDAS naujų funkcijų diegimo darbus, laikinai nėra galimybės po prekių išleidimo taisyti ir pripažinti negaliojančiomis importo deklaracijų (įformintų nuo 2024-03-11). Nurodoma, kad dėl šios priežasties Muitinės leidimų sistemoje (MLS) nepriimami, be kita ko, Prašymai taisyti priimtą muitinės ir reeksporto deklaraciją (prašymo tipas 9DT). Pateiktoje informacijoje nurodyta „Prašome, laikinai, kol bus įdiegtos naudos iMDAS funkcijos, teritorinėms muitinėms teikti rašytinius prašymus (pateiktus ne MLS priemonėmis) taisyti ir pripažinti negaliojančiomis eksporto (reeksporto) bei importo deklaracijas (įformintas iMDAS) po prekių išleidimo.“ Kaip matyti, iš viešai paskelbtos informacijos ir cituotų muitų teisės aktų nuostatų, Pareiškėjui ir UAB „R“ turėjo būti žinoma, kad prašymai MLS sistemoje nepriimami, o prašomi taisyti EID duomenų elementai apie prekes negali būti taisomi. Nagrinėjamu atveju, Pareiškėjas ir UAB „R“ galėjo teikti rašytinius prašymus (ne per MLS sistemą) teritorinei muitinei pripažinti negaliojančia EID.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl Pareiškėjo ir UAB „R“ skunde nurodytų kreipimųsi su užklausomis į ITPC, adresu ITPC@lrmuitine.lt, pažymi, kad ši tarnyba, be kita ko, registruoja incidentus, sprendžia iškilusias problemas dėl informacinių sistemų sutrikimų, informacinių technologijų paslaugų teikimo, tačiau tokių prašymų taisyti deklaracijose nurodytus duomenis, nesprendžia ir tokių veiksmų neatlieka. Kaip matyti iš Pareiškėjo ir UAB „R“ pateikto susirašinėjimo su ITPC Pagalba, 2024-12-05 žinute UZK-510641 „Dėl importo deklaracijų taisymo“ buvo atsakyta, jog EID Nr. 24LTKR20000B7704R6 siųstas taisymo pranešimas IE413 buvo atmestas, nes įforminimo metu prekės kodas negali būti taisomas, negalima pridėti naujos prekės.

Skundžiamame sprendime akcentuojama, kad UAB „R“ tik 2025-01-23 pateikė rašytinį prašymą Nr. 250123, kuriame prašė leisti pripažinti negaliojančia ginčo deklaraciją ir leisti deklaruoti prekes (Nr. 6 ir Nr.7) iš naujo, kadangi jos liko nedeklaruotos. Vadovaujantis Reglamento Nr. 2015/2446 148 straipsnio 2 dalies a punktu, jeigu nustatoma, kad įforminant muitinės procedūrą, pagal kurią atsiranda importo skola muitinei, per klaidą buvo deklarautos ne to prekės, gavus pagrįstą deklaranto prašymą muitinės deklaracija pripažįstama negaliojančia išleidus prekes, jei tenkinama viena iš nurodytų sąlygų – prašymas pateikiamas per 90 dienų po deklaracijos priėmimo dienos. Nagrinėjamo ginčo atveju, ginčo deklaracija priimta 2024-06-26, prašymas pripažinti negaliojančia pateiktas 2025-01-23, t. y. praėjus 90 dienų terminui po EID priėmimo dienos.

Muitinės departamentas pažymi, jog Pareiškėjas ir UAB „R“, užuot nedelsiant deklaravę likusias nedeklaruotas prekes „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“ ir vadovaudamosi pirmiau cituotų teisės aktų, reglamentuojančių deklaracijų taisymo ir pripažinimo negaliojančiomis nuostatomis, pasirinko visai kitą sprendimo būdą, dėl kurio ir vyko skunde nurodyta ilga abipusė susirašinėjimo procedūra. Šioje susiklosčiusioje situacijoje

būtent pačių Pareiškėjo ir UAB „R“ pasirinktas elgesio modelis, o ne Kauno TM neturėjimas aiškaus atsakymo kaip turi būti tinkamai pateiktas taisymas, nulėmė tokią situaciją, kuri susiklostė nagrinėjamame ginče. Skundžiamame sprendime pabrėžiama, kad prievolė deklaruoti prekes „Automatiniai kavos virimo aparatai“ ir „Kavos virimo aparato dalys“ pasirinktai muitinės procedūrai neišnyko, nepriklausomai nuo to, kad buvo aiškinamasi kaip taisyti ar pripažinti negaliojančia EID. Muitinės departamentas akcentuoja, kad nuo sužinojimo momento Pareiškėjas nesiėmė jokių veiksmų, kad ginčo prekės būtų nedelsiant deklaruotos ir išleistos į laisvą apyvartą. Sprendime pažymima, kad Pareiškėjui ir UAB „R“ jokio leidimo iš muitinės gauti, tam, kad galėtų deklaruoti prieš tai nedeklaruotas prekes nereikėjo, taip pat nereikėjo laukti, kol ginčo deklaracija bus pripažinta negaliojančia, tokias prekes Pareiškėjas ir UAB „R“ privalėjo nedelsiant deklaruoti, tik sužinoję, kad tokie veiksmai nebuvo atlikti, tačiau šių pareigų neatliko.

Sprendime nurodoma, kad nors Pareiškėjas ir UAB „R“ skunde nurodė, kad ėmėsi veiksmų klaidai ištaisyti, teikė prašymus, paklausimus, raštus Kauno TM, aiškindamos situaciją ir prašydamos priimti deklaracijos tikslinimą, operatyviai reagavo, bendradarbiavo su muitine, teikė visus reikalingus dokumentus, nepaisant to, prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, nebuvo išleistos į laisvą apyvartą ir, atitinkamai nebuvo sumokėti importo mokesčiai.

Nagrinėjamu atveju nustatyta, kad skolos atsiradimo dieną (2024-06-26) prekių gavėjas buvo atsakingas už vykdymą prievolių, susijusių su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu, todėl remiantis 79 straipsnio 3 dalies a punktu, skolininku laikytinas prekių gavėjas UAB „A“ (Pareiškėjas).

Įgaliotas gavėjas UAB „R“ (prekių gavėjo atstovas) 2025-01-23 raštu Nr. 250123 patvirtinęs apie prekių gavimą ir pateikęs prašymą muitinei, buvo atsakingas už prievolių vykdymą, susijusių su prekėmis įformintos muitinės procedūros taikymu, todėl remiantis 79 straipsnio 4 dalimi, laikytinas skolininku.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 84 straipsniu, jeigu importo ar eksporto muitos sumą, atitinkančią vieną skolą muitinei, privalo sumokėti keli asmenys, jie solidariai atsako už tos sumos sumokėjimą. Muitinės departamento teigimu, nagrinėjamu atveju pagrįstai solidariais skolininkais laikytini UAB „A“ (Pareiškėjas) ir UAB „R“.

Atsižvelgiant į visas nustatytas faktines aplinkybes bei remiantis išdėstytu teisiniu reglamentavimu, skundžiamame sprendime konstatuota, jog nagrinėjamu atveju pagrįstai pripažinta, kad prekės Nr. 6 „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7 „Kavos aparatų detalės“ atgabentos su TLD T1 Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25) nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti, o UAB „R“ ir UAB „A“ (Pareiškėjas) pagrįstai pripažintos solidariomis skolininkėmis muitinei, taip pat pagrįstai jų atžvilgiu apskaičiuotos ir įregistruotos mokestinės prievolės.

Muitinės departamentas, pasisakydamas dėl alternatyvaus reikalavimo panaikinti Kauno TM Sprendimą dalyje dėl apskaičiuotų ir įtrauktų į apskaitą delspinigių (2 punktas), paskirtų baudų – po 3 854 Eur (3, 4 punktai), pažymi, kad Pareiškėjas ir UAB „R“, teikdami tokį reikalavimą, nenurodė argumentų, kad šioje dalyje Sprendimas nepagrįstas. Nagrinėjamu atveju jie neginčijo delspinigių ir baudos apskaičiavimo tvarkos, nei jų dydžio, nepateikė objektyvių duomenų, kad apskaičiuotas delspinigių ar baudos dydis būtų neprotingas ir neteisingas jų atžvilgiu. Pareiškėjas tik nurodė, kad bauda neturėtų būti taikoma.

Pareiškėjo ir UAB „R“ skunde išdėstė aplinkybes (kad bendradarbiavo su muitine, teikė informaciją ir dokumentus, nesiekė nuslėpti klaidos ar išvengti mokestinių prievolių, elgėsi sąžiningai ir pan.), kurios, jų manymu, turi būti pripažintos kaip atsakomybę lengvinančios. Muitinės departamentas pažymi, kad Kauno TM Sprendime apskaičiuodama Pareiškėjui ir UAB „R“ baudos dydį, įvertino ir pasisakė dėl Pareiškėjo ir UAB „R“ atsakomybę lengvinančių

aplinkybių – kad jie informavo muitinę apie padarytą mokesčių įstatymo pažeidimą, jį pripažino ir bendradarbiavo su muitine teikdami informaciją, taip pat įvertino pažeidimu padarytą žalą dydį, kuris neviršijo 500 bazinių socialinių išmokų (MAĮ 140 straipsnio 2 dalis). Kauno TM, vadovaudamasi MAĮ 140 straipsnio 5 dalyje nustatytais baudos skyrimo taisyklėmis ir atitinkamai nustačiusi atsakomybę lengvinančias aplinkybes ir tai, kad nebuvo nustatyta sunkinančių aplinkybių, pagrįstai Pareiškėjui ir UAB „R“ skyrė baudą, nesiekiančią skirtinos baudos vidurkio, t. y. 30 procentų dydžio baudą. Muitinės departamento vertinimu, Kauno TM, skirdama šias baudas, vadovavosi teisingumo, protingumo kriterijais, atsižvelgė į bendruosius baudos skyrimo pagrindus, visapusiškai bei objektyviai ištyrė surinktą medžiagą ir tinkamai individualizavo baudas, o Pareiškėjo ir UAB „R“ skunde nurodytos aplinkybės nesudaro pagrindo keisti Sprendimu skirtą baudos dydį (sumažinti). Sprendime taip pat pažymėta, kad Pareiškėjas ir UAB „R“ skunde neteikė prašymo ir nenurodė jokių argumentų, kurie sudarytų pagrindą atleisti nuo paskirtų baudų ir delspinigių mokėjimo pagal MAĮ 100 ir 141 straipsnių nuostatas.

Komisija k o n s t a t u o j a:

Pareiškėjo skundas iš dalies tenkintinas, Muitinės departamento Sprendimas dalyje dėl 56 Eur maito delspinigių, 781 Eur PVM delspinigių ir 3 854 Eur baudos naikintinas, o Pareiškėjo skundas šioje dalyje perduotinas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo.

Mokestinis ginčas nagrinėjamu atveju kilo dėl 56 Eur maito delspinigių, 781 Eur PVM delspinigių ir 3 854 Eur baudos apskaičiavimo pagrįstumo, nustačius, kad prekės Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7. „Kavos aparatų detalės“ atgabentos su tranzito lydinčiuoju dokumentu (TLD) Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25), nebuvo pateiktos sekančiai muitinės procedūrai įforminti.

Pareiškėjas skunde akcentuoja siekį ištaisyti klaidą ginčo deklaracijoje, pažymi, kad klaida buvo techninio pobūdžio, nei Muitinės tarpininko, nei Pareiškėjo veiksmais nebuvo siekiama tyčia nuslėpti, sumažinti ar išvengti su prekių importu susijusių mokesčių. Pareiškėjo nuomone, baudinių sankcijų (delspinigių ir baudos) taikymas už techninio pobūdžio klaidą nėra teisinga, sąžininga ir proporcinga muitinės tikslų įgyvendinimo priemonė. Pareiškėjas nurodo, kad jį muitinėje atstovavo Muitinės tarpininkas (pagal tarpininkavimo paslaugų sutartį), taigi Pareiškėjas nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, o mokestinis pažeidimas atsirado dėl trečiojo asmens (Muitinės tarpininko) veiksmų, todėl Pareiškėjas turi būti atleistas nuo delspinigių ir baudos, remiantis MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 arba 2 punkte nurodytu pagrindu. Ginčo laikotarpiu (nuo 2024-06-26 iki 2025-02-25) Pareiškėjas turėjo permokas tiek muitinei, tiek Inspekcijai, vadinasi, žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta, o tai sudaro pagrindą atleisti Pareiškėją nuo delspinigių ir baudos pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto nuostatas.

Komisija, vengdama pasikartojimų, plačiau faktinių ginčo bylos aplinkybių, kurios yra išsamiai išdėstytos ir Komisijos sprendimo nustatomojoje dalyje, iš naujo neapartinėja. Kadangi bylos nagrinėjimo apimtį lemia Pareiškėjo pareikšti konkretūs ir aiškūs reikalavimai, sprendime pasisakoma dėl Pareiškėjo skunde Komisijai nurodytų esminių nesutikimo su skundžiamu sprendimu motyvų.

Dėl delspinigių apskaičiavimo ir baudos skyrimo pagrįstumo

Pasisakydama dėl 56 Eur maito delspinigių ir 781 Eur PVM delspinigių apskaičiavimo pagrįstumo, Komisija pažymi, kad nagrinėjamu atveju delspinigių sumos yra apskaičiuotos tinkamai, pagrįstai ir teisingai.

MAĮ 96 straipsnio 1 dalies 2 punktas numato, kad delspinigiai mokesčių mokėtojui skaičiuojami už nesumokėtą arba pavėluotai sumokėtą patikrinimo metu mokesčių

administratoriaus nustatytą nedeklaruotą deklaruojamą ar neapskaičiuotą nedeklaruojamą mokestį (įskaitant mokestį, kuris turėjo būti apskaičiuotas muitinės deklaracijoje). Šiuo atveju delspinigiai skaičiuojami nuo kitos dienos po to, kai mokestis pagal tuo metu galiojančius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėtas į biudžetą, iki patikrinimo rezultatus įforminančio dokumento surašymo dienos (Mokesčių administravimo įstatymo 97 straipsnio 2 dalis).

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėjas prekių Nr. 6. „Automatiniai kavos aparatai“ ir Nr. 7 „Kavos aparatų detalės“, atgabentų su TLD Nr. 24LTLU9000000BD3C2 (2024-06-25), nepateikė sekančiai muitinės procedūrai įforminti, dėl ko atsirado skola muitinei. Pareiškėjas neginčija padaryto pažeidimo ir papildomai apskaičiuotų mokesčių sumų. Akcentuotina, kad delspinigių skaičiavimas nepriklauso nuo aplinkybių, kurios lėmė mokestinio pažeidimo padarymą, todėl Pareiškėjo skundo argumentai dėl siekio ištaisyti ginčo deklaraciją, bendradarbiavimo su muitine, tyčios nebuvimo, atmetini kaip teisiškai nereikšmingi delspinigių skaičiavimui. Atsižvelgiant į minėtas MAĮ nuostatas, Kauno TM pagrįstai skaičiavo delspinigius nuo kitos dienos po to, kai muitas ir importo PVM pagal tuo metu galiojusius mokesčių teisės aktus turėjo būti sumokėti į biudžetą (2024-06-26), iki patikrinimo ataskaitos surašymo dienos, t. y. iki 2025-02-25 (Kauno TM Sprendimo).

MAĮ 139 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad jeigu mokesčių administratorius mokestinio patikrinimo metu nustato, kad mokesčių mokėtojas nedeklaravo deklaruojamo mokesčio arba neteisėtai pritaikė mažesnę mokesčio tarifą ir dėl šių priežasčių mokėtiną mokestį neteisėtai sumažino, mokesčių mokėtojui priskaičiuojama trūkstama mokesčio suma ir skiriama nuo 20 iki 100 procentų šios trūkstamos mokesčio sumos dydžio bauda, jei atitinkamo mokesčio įstatymas nenustato kitaip. Kai už mokesčių įstatymų pažeidimus atsako keli asmenys, muitinė kiekvienam pažeidėjui skiria individualią baudą, kurios dydis siekia 60 procentų vidutinio pagal šio įstatymo 139 straipsnį apskaičiuoto baudos dydžio, padalyto iš mokesčių įstatymus pažeidusių asmenų skaičiaus ir patikslinto atsižvelgus į šio įstatymo 139 straipsnio 2–5 dalių nuostatas (MAĮ 140 straipsnio 6 dalis).

Iš ginčo bylos medžiagos matyti, kad Kauno TM, apskaičiuodama Pareiškėjui ir UAB „R“ skirtų baudų dydį (kiekvienai po 3 854 Eur Eur), nors nurodė įvertinusi pažeidimu padarytą žalą dydį, kuris neviršijo 500 bazinių socialinių išmokų (MAĮ 140 straipsnio 2 dalis), Pareiškėjo ir UAB „R“ atsakomybę lengvinančias aplinkybes – jie informavo muitinę apie padarytą mokesčių įstatymo pažeidimą, jį pripažino ir bendradarbiavo su muitine teikdami informaciją, tačiau skiriant baudą jos dydžio nepagrįstai neindividualizavo kaip numato MAĮ 140 straipsnio 6 dalis, t. y. skyrė baudos vidurkį, kurį tiesiog padalino iš solidarių skolininkų skaičiaus. Papildomai pastebėtina, kad MAĮ nenustato baigtinio lengvinančių aplinkybių sąrašo, todėl su pažeidimo pobūdžiu susijusi aplinkybė (techninio pobūdžio kodo klaida, kurios nesant iš viso neatsirastų importo PVM prievolės, perėmus įskaitymo kontrolę Inspekcijai) galėtų būti vertinama kaip baudą mažinanti aplinkybė.

Dėl atleidimo nuo delspinigių ir baudos

Ginčo byloje nustatyta, kad Pareiškėjui apskaičiuoti muitai buvo įskaityti iš Pareiškėjo turėtos permokos, o 11 420 Eur PVM sumokėtas 2025-04-17.

Iš Pareiškėjo skundo matyti, kad Pareiškėjas atleidimą nuo delspinigių ir baudos sieja su MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1–3 punktais.

Kaip minėta, pagal MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punktą, mokesčių mokėtojas atleidžiamas nuo delspinigių, jei įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo.

LVAT, aiškindamas MAĮ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto nuostatą, yra pažymėjęs, kad iš šio teisinio reguliavimo matyti, jog šioje teisės normoje yra įtvirtintos tik bendro pobūdžio taisyklės, visų pirma, nustatančios įrodinėjimo naštos tarp mokesčio mokėtojo ir mokesčių administratoriaus paskirstymą, pagal kurią pareiga įrodyti teisiškai reikšmingas aplinkybes tenka mokesčio mokėtojui. Vertinant šioje teisės normoje nustatytą sąlygą – mokesčio

mokėtojas turi būti nekaltas dėl padaryto pažeidimo – jos apibrėžtumo aspektu, matyti, kad ši sąlyga yra abstraktaus pobūdžio, nekonkretizuojant, kokios aplinkybės kiekvienu konkrečiu atveju patvirtina šios sąlygos buvimą ar nebuvimą. Aplinkybės, kurios konkretizuoja mokesčio mokėtojo kaltės buvimą ar nebuvimą dėl skirtingų mokesčių įstatymų pažeidimų, gali būti skirtingos, nes šių aplinkybių pobūdis, apimtis ir pan., gali būti sąlygoti tų specialiųjų teisės normų reikalavimų, kurios reglamentuoja atitinkamus mokesčius (LVAT 2011-06-27 nutartis adm. byloje Nr. A-438-2122/2011; 2019-02-12 nutartis adm. byloje Nr. A-364-968/2019; 2021-12-01 nutartis adm. byloje Nr. A-2708-602/2021). LVAT praktikoje taip pat pažymima, kad vertinant, ar taikyti šį atleidimo pagrindą, yra reikšminga mokesčio mokėtojo subjektyvinė pusė, t. y. kaltė, kurios išraiška yra nepakankamas atidumas, rūpestingumas ar apdairumas, kurio reikalaujama iš veikiančio asmens konkrečiomis sąlygomis. Asmuo, kuris nevykdė pareigos elgtis rūpestingai ir atidžiai arba nesugebėjo toks būti konkrečioje situacijoje, negali būti atleistas nuo atsakomybės (delspinigių) nesant kaltės dėl padaryto pažeidimo (2015-02-19 nutartis adm. byloje Nr. A-81-261/2015; 2021-04-14 nutartis adm. byloje Nr. eA-511-556/2021). MAJ prasme pažeidimu yra laikomas neteisėtas asmenų elgesys, kuriuo yra pažeidžiami mokesčių įstatymų reikalavimai (MAJ 138 straipsnis).

Taigi, įvertinus nurodytos teisės normos turinį, matyti, kad įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių ir / ar baudų teisine galimybe šiuo pagrindu. Taigi tam, kad nagrinėjamu atveju būtų galima taikyti paminėtas teisės normas, pareiškėjas turi nurodyti bei įrodymais pagrįsti tokias aplinkybes, kurias būtų galima pripažinti objektyviomis kliūtimis sumokėti mokesčius (LVAT 2023-08-02 nutartis adm. byloje Nr. A-437-575/2023).

Pareiškėjas skunde akcentuoja, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, nes pagal Pareiškėjo ir Muitinės tarpininko pasirašytos tarpininkavimo paslaugų sutarties nuostatas atliekant visas importuojamų prekių muitinės procedūras Pareiškėją muitinėje atstovauja Muitinės tarpininkas.

Komisija nurodo, kad vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 18 straipsnio 1 dalimi, bet kuris asmuo gali paskirti atstovą muitinėje; toks atstovavimas gali būti tiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia kito asmens vardu ir to asmens interesais, arba netiesioginis, kai atstovas muitinėje veikia savo vardu, tačiau kito asmens interesais (LVAT 2024-12-18 nutartis adm. byloje Nr. eA-774-662/2024; ESTT 2008-11-20 sprendimas byloje *Heuschen & Schrouff Oriental Foods Trading* prieš Komisiją, C-38/07, 51 p.). Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 19 straipsnio 1 dalies nuostatomis, santykiuose su muitine atstovas muitinėje pareiškia, kad veikia atstovaujamojo asmens interesais, ir nurodo, ar jo atstovavimas yra tiesioginis, ar netiesioginis. Muitinės ir reeksporto deklaracijų, pateikiamų elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis ir raštu, surašymo taisyklių, patvirtintų Muitinės departamento generalinio direktoriaus 2020-10-09 įsakymu Nr. 1B-810, 21.3.7 papunktyje numatyta, kad atstovo statuso kodas (3/21) duomenų elementas įrašomas laužtiniuose skliaustuose, prieš deklaranto arba atstovo pavadinimą; pateikiant šį duomenų elementą nurodomas skaičius „2“, jeigu prekes deklaruoja tiesioginis atstovas, skaičius „3“, jeigu prekes deklaruoja netiesioginis atstovas.

Nagrinėjamo ginčo atveju, Pareiškėją ginčo deklaracijos muitinio įforminimo metu tiesioginio atstovavimo būdu [2] atstovavo UAB „R“. Taigi, atstovas įformindamas ginčo deklaraciją veikė Pareiškėjo vardu ir interesais, todėl visa atsakomybė, susijusi su ginčo deklaracijos pildymu bei pasirinktos muitinės procedūros vykdymu, tenka Pareiškėjui.

Vadovaujantis Sąjungos muitinės kodekso 15 straipsnio nuostatomis, deklaranto arba jo atstovo pasirašytos deklaracijos pateikimas muitinės įstaigai reiškia, kad tas asmuo konkrečias prekes deklaruoja pageidaujamai taikyti procedūrai ir kad, nepažeidžiant galimo

sankcijų taikymo, jis, vadovaujantis valstybėse narėse galiojančiomis nuostatomis, yra laikomas atsakingu už: deklaracijoje pateiktos informacijos teisingumą; kartu su deklaracija pateiktų dokumentų tikrumą; visų pareigų, susijusių su deklaracijoje nurodytos muitinės procedūros taikymo konkrečioms prekėms pradžia, įvykdymą.

Atsižvelgiant į tai, kad ginčo deklaracijos yra nurodytas tiesioginis atstovavimo būdas [2], būtent Pareiškėjas laikytinas deklarantu, kaip tai yra numatyta Sąjungos muitinės kodekso 5 straipsnio 15 punkte, t. y. asmeniu, kurio vardu ir interesais Pareiškėjui atstovaujantis muitinės tarpininkas – UAB „R“ (tiesioginis atstovas) 2024-06-26 pateikė ginčo deklaraciją, todėl būtent Pareiškėjui kyla atsakomybė dėl ginčo deklaracijoje pateiktų duomenų tikslumo ir su deklaracija susijusių mokestinių prievolių vykdymo kaip deklarantui.

Akcentuotina, kad pagal LVAT praktiką mokesčių mokėtojo kaltės nepaneigia tokios aplinkybės kaip neteisingas (klaidingas) mokesčių įstatymų supratimas, mokestinių prievolių neįvykdymas dėl mokėtojo kontrahentų sutartinių įsipareigojimų nevykdymo, netinkama mokesčių administratoriaus vykdoma mokesčių mokėtojo veiklos kontrolė ir laiku nenustatytas daromas mokesčių įstatymo pažeidimas, *mokesčio įstatymo pažeidimą tiesiogiai padaro mokesčių mokėtojo vardu veikiantis jo atstovas* ir pan. (LVAT 2012-09-19 aprobuotas LVAT, taikant Administracinių bylų teisenos įstatymo normas, apibendrinimas; Administracinė jurisprudencija 23, p. 542-877). Todėl net ir esant netinkamam trečiųjų asmenų pareigų vykdymui, kaip kad savo skunde tvirtina Pareiškėjas, prekių gavėjas vis tiek atsako už iš muitinės procedūrų kylančias prievolės muitinei, todėl Pareiškėjo skunde nurodomos aplinkybės nepanaikina jo kaltės dėl padaryto mokesčių įstatymų pažeidimo bei nesudaro pagrindo atleisti nuo sankcijų sumokėjimo MAJ 141 straipsnio 1 dalies 1 punkto pagrindu.

Dėl atleidimo nuo baudų ir delspinigių mokėjimo tuo pagrindu, kad mokesčio įstatymas buvo pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti (MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punktas), pasisakytina, jog pagal LVAT suformuotą praktiką „šis atleidimo nuo baudos pagrindas sietinas su nenugalimos jėgos (force majeure) ir atsitiktinių aplinkybių poveikiu (*cas fortuit*), kurių savo veikloje mokesčių mokėtojas nenumatė ir numatyti negalėjo ir dėl šių aplinkybių poveikio atsiradę padariniai negalėjo būti veikiami mokesčių mokėtojo valios. Minėtomis aplinkybėmis pripažintinos gamtos jėgos, valstybinės valdžios institucijų neteisėti veiksmai ir žmogaus poveikis. Tačiau žmogaus poveikis mokesčio mokėtojo veiklai tik tuomet eliminuoja mokesčio mokėtojo valią, kai prieš jį naudojamas absoliutus smurtas (*vis absoluta*), kurio mokesčio mokėtojas negali išvengti, jam pasipriešinti ar nuo jo apsiginti“ (2005-02-09 nutartis adm. byloje Nr. A-15-141/2005, 2011-04-07 nutartis adm. byloje Nr. A-575-753/2011, 2017-07-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-565-602/2017 ir kt.). Nagrinėjamu atveju tokių aplinkybių nenustatyta, todėl Pareiškėja neatleistina nuo delspinigių ir baudos MAJ 141 straipsnio 1 dalies 2 punkte nurodytu pagrindu.

Kaip minėta, Pareiškėjas prašo atleisti nuo delspinigių ir baudos MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto pagrindu („kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui“).

LVAT, aiškindamas šios teisės normos turinį, konstatavo, jog taikant atleidimo nuo baudos pagrindą, nes nepadaryta žala valstybės biudžetui, svarbu nustatyti, ar žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta laikotarpiu, kuriuo turėjo būti sumokėtas mokestis, nustačius, kad mokesčio mokėtojo turima permoka ir mokėtinas mokestis sutampa arba permoka yra didesnė, galima konstatuoti, jog žala valstybės biudžetui nebuvo padaryta (LVAT 2010-05-20 nutartis adm. byloje Nr. A-442-773/2010, 2017-08-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-956-662/2017, 2023-12-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-1171-968/2023, 26 punktas).

Pareiškėjas akcentuoja, kad žala valstybės biudžetui Pareiškėjo veiksmais nepadaryta dėl to, kad Pareiškėjas prievolės mokėti importo PVM momentu įgijo teisę į importo PVM

atskaitą, teise į atskaitą naudojamasi per tą patį laikotarpį, kuriuo atsirado ši teisė, t. y. tuomet, kai atsiranda prievolė sumokėti mokesť.

Dėl šių argumentų nurodytina, jog LVAT praktikoje pasisakyta, kad vien teisės į atskaitą turėjimas nereiškia, kad nebuvo padaryta žala biudžetui (LVAT 2017-08-10 nutartis adm. byloje Nr. eA-956-662/2017, 2022-11-30 nutartis adm. byloje Nr. eA-823-442/2022, 2023-12-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-1171-968/2023). Nagrinėjamu atveju, Pareiškėja turėjo teisę į PVM atskaitą ir ja užskaityti importo PVM, tačiau pagal PVMĮ 57 straipsnio 1 dalį tai yra teisė, kuria mokesčio mokėtojas gali pasinaudoti arba nepasinaudoti. Vien teisė į importo PVM atskaitą nereiškia, kad ja bus pasinaudota (PVMĮ 57 straipsnio 3 dalis). Todėl MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punkto taikymo prasme, teisės į PVM atskaitą turėjimo negalima prilyginti mokesstinės permokos buvimui. Pagal PVMĮ 90 straipsnio 1 dalį, 85 straipsnio 1 dalį, Pareiškėja savo teisę į importo PVM atskaitą už vieno mėnesio mokesťinį laikotarpį galėjo įgyvendinti iki kito mėnesio 25 dienos. Kaip jau buvo minėta, Pareiškėja laiku nesumokėjo importo PVM ir laiku nepasinaudojo teise šias sumas atskaityti (kadangi ir nebuvo atsiradusi teisė į atskaitą ta apimtimi, kuria neteisingai deklaruotas importo PVM). Iš esmės Pareiškėja remiasi hipotetine situacija, kuri susidarytų, jeigu ji būtų teisingai deklaravusi importo PVM ir būtų pasinaudojusi teise į atskaitą. Nagrinėjamu atveju muitinė, atlikusi patikrinimą, nustatė neatitikimus ir perskaičiavo importo PVM. Taigi, Pareiškėja nesumokėjo importo PVM, kuris vėliau (t. y. ne teisės aktų nustatytais terminais) buvo papildomai apskaičiuotas atlikus mokesťinį patikrinimą ir Kauno TM priėmus Sprendimą. Taigi, laikotarpiu nuo muitinio įforminimo iki Kauno TM Sprendimo priėmimo mokėtinas importo PVM nebuvo apskaičiuotas, deklaruotas ir nustatyta tvarka sumokėtas arba įtrauktas į atskaitą.

Vadovaujantis LVAT suformuluota praktika, kiekvienu konkrečiu PVM grandinės etapu apmokestinamajam asmeniui nesumokėjus PVM į valstybės biudžetą, valstybė netenka savo pajamų, nepriklausomai nuo to, ar vėliau šios pajamos bus atskaitytos (LVAT 2012-04-16 nutartis adm. byloje Nr. A-438-1930-2012, 2023-12-13 nutartis adm. byloje Nr. eA-1171-968/2023). Suformuotoje teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad pajamų netekimas (žalingumas biudžetui) pasireiškia kiekvienu einamuoju laikotarpiu, nesvarbu, ar po to mokesťis buvo įskaitytas ar sumokėtas. Atsižvelgiant į tai, Komisija sprendžia, jog teisę į PVM atskaitą Pareiškėjas įgijo tuomet, kai muitinė Sprendimu papildomai apskaičiuotą importo PVM įtraukė į apskaitą, todėl negalima teigti, kad vien teisės į importo PVM atskaitymą faktas besąlygiškai lemia, kad ši suma bus atskaityta ir neturės reikšmės biudžetui.

Pareiškėjas skunde nurodo, kad ginčo laikotarpiu turėjo permokas tiek Kauno TM, tiek Inspekcijai, todėl turėtų būti atleistas nuo delspinigių ir baudos remiantis MAJ 141 straipsnio 1 dalies 3 punktu.

Muitinės departamentas 2025-06-06 pateikė Komisijai pažymą apie Pareiškėjo turėtas permokas laikotarpiu nuo 2024-06-23 iki 2025-02-25, iš kurios matyti, kad Pareiškėjas 2024-06-26 turėjo 8 890 Eur permoką, laikotarpiu nuo 2024-06-27 iki 2025-02-25 permokos dydis svyravo nuo 153 Eur iki 10 374 Eur. Inspekcijos 2025-06-23 pateiktais duomenimis, Pareiškėjo permoka 2024-06-26 sudarė 3 601,62 Eur, laikotarpiu nuo 2024-06-27 iki 2025-02-25 permokos suma svyravo nuo 0 Eur iki 347 277,62 Eur.

Komisija, kaip mokesťinį ginčą tarp mokesčių mokėtojo ir centrinio mokesčių administratoriaus nagrinėjanti institucija, tikrindama ir vertindama Komisijai pateiktus naujus įrodymus apie Pareiškėjo turėtas permokas pažeistų MAJ 155 straipsnio 6 dalies ir 159 straipsnio 2 dalies reikalavimus, nes, Komisijai atsižvelgus į šiuos dokumentus ir juos kaip įrodymus įvertinus, centriniam mokesčių administratoriui būtų užkirsta galimybė savo turimomis priemonėmis patikrinti ir įvertinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus, o taip pat atsirastų pagrindas skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui, dėl ko centrinis mokesčių administratorius netektų teisės apskųsti nepalankų pastarajam Komisijos sprendimą.

Atsižvelgiant į tai, ginčo byloje pateikti nauji įrodymai pirmiausiai turi būti vertinami centrinio mokesčių administratoriaus. Pažymėtina, jog tokios praktikos laikosi ir LVAT, kuris 2006-01-31 nutartyje adm. byloje Nr. A-8-738/2006, vertindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatą kartu su draudimu centriniam mokesčių administratoriui skųsti teismui Komisijos sprendimus dėl skirtingo faktinių aplinkybių interpretavimo, padarė išvadą, jog šios nuostatos (MAĮ 155 straipsnio 6 dalis) paskirtis yra užtikrinti, kad naujų įrodymų, kurių nevertino centrinis mokesčių administratorius, pateikimas Komisijai, nebūtų pagrindas atsirasti skirtingam faktinių aplinkybių interpretavimui. LVAT, aiškindamas MAĮ 155 straipsnio 6 dalies nuostatas dėl Komisijai pateikiamų naujų įrodymų vertinimo (LVAT 2005-02-15 nutartis adm. byloje Nr. A-11-180/2005), nurodė, kad šios normos tikslas – užtikrinti centriniam mokesčių administratoriui teisę pasinaudoti galimybe savo turimomis priemonėmis patikrinti Komisijai naujai pateiktus įrodymus. Minėtos normos pažeidimas laikytinas esminiu mokestinio ginčo nagrinėjimo procedūros pažeidimu.

Komisija pažymi, kad pagal MAĮ 66 straipsnio 2 dalies nuostatas, mokesčių mokėtojai priklausantį mokėti mokestį apskaičiuoja mokesčių administratorius. Komisija pati perskaičiuoti Pareiškėjui mokėtinų mokesčių negali, nes Komisijai mokesčių administravimo funkcija pagal MAĮ nuostatas nėra priskirta.

Komisija, atsižvelgdama į 2025-06-06 ir 2025-06-23 pateiktus duomenis apie Pareiškėjo turėtas mokesčių permokas, daro išvadą, kad nagrinėjamu atveju, siekiant priimti teisėtą ir pagrįstą sprendimą dėl Pareiškėjo atžvilgiu įregistruotos skolos muitinei (56 Eur muito delspinigių, 781 Eur PVM delspinigių ir 3 854 Eur baudos) teisėtumo ir pagrįstumo, yra būtina įvertinti byloje papildomai pateiktus dokumentus, juose nurodytos informacijos turinį, bei spręsti, kokia apimtimi nagrinėjamu atveju nebuvo padaryta žala biudžetui. Pastebėtina, jog Muitinės departamento atstovė Komisijos posėdžio metu akcentavo, kad Pareiškėjas skunde Muitinės departamentui nebuvo išdėstęs prašymo atleisti nuo delspinigių ir baudos, todėl Muitinės departamentas šiuo klausimu nepasisakė ir nevertino, kokias permokas ginčo laikotarpiu turėjo Pareiškėjas.

Komisija, vadovaudamasi MAĮ 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, konstatuoja, kad Muitinės departamento sprendimas yra naikintinas, o Pareiškėjo skundas perduodamas centriniam mokesčių administratoriui nagrinėti iš naujo. Muitinės departamentas turėtų įvertinti Komisijai pateiktus dokumentus dėl Pareiškėjo turėtų permokų laikotarpiu nuo 2024-06-26 iki 2025-02-25, įvertinti pažeidimo pobūdį (nagrinėjamu atveju padaryta techninio pobūdžio klaida, kurios nesant nesusidarytų ginčo byloje apskaičiuotos mokestinės prievolės) ir, atitinkamai, spręsti klausimą dėl baudos skyrimo tikslingumo ir/ar delspinigių, baudos dydžio.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 155 straipsnio 4 dalies 2 ir 5 punktais, n u s p r e n d ž i a:

Panaikinti Muitinės departamento prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos 2025-04-17 sprendimą Nr. 1AE-143 dalyje dėl Pareiškėjui apskaičiuotų 56 Eur muito delspinigių, 781 Eur PVM delspinigių ir 3 854 Eur baudos ir šioje dalyje Pareiškėjo skundą perduoti Muitinės departamentui prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos nagrinėti iš naujo.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskųsti Regionų administraciniam teismui, skundą paduodant pasirinktinai: Vilniaus rūmuose (Žygimantų g. 2, 01102, Vilnius), Kauno rūmuose (A. Mickevičiaus g. 8 A, 44312, Kaunas), Klaipėdos rūmuose (Galinio Pylimo g. 9, 91230, Klaipėda), Šiaulių rūmuose (Dvaro g. 80, 76298, Šiauliai), Panevėžio

rūmuose (Respublikos g. 62, 35158, Panevėžys) ar per Lietuvos teismų elektroninių paslaugų portalą <https://e.teismas.lt>. Skundas Regionų administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimo įteikimo dienos.

Pagal Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymo 159 straipsnio 2 dalį apskųsti Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas.

Komisijos pirmininkė	Vilma Vildžiūnaitė
Komisijos narė	Gvida Ivanauskienė
Komisijos narė	Kristina Jakštienė
Komisijos narė	Raimonda Juodkaitė
Komisijos narė	Jurgita Narkevičiūtė